De vorbă cu Elek Schwartz, antrenorul echipei Benfica

Despre meciul Portugalia–România și probleme actuale ale fotbalului mondial

Din transmisia la radio, din comentariile trimise de ziariștii români prezenți la Lisabona, din declarațiile date după meci, din unele spicuiri din presa portugheză, ca și din filmul prezentat miercuri de Televiziune, iubitorii fotbalului și-au putut forma o idee destul de completă asupra meciului Portugalia—România, desfășurat duminică în capitala lusitană.

De aceea, azi nu voi face o revenire propriu-zisă asupra jocului, ci voi consemna o discuție purtată după meci cu unul din cei mai cunoscuți antrenori din lume, Elek Schwartz, antrenorul echipei care a dat 7 jucători naționalei portugheze.

Mai întîi, o precizare. Elek Schwartz vorbește foarte bine românește. Nici nu e de mirare. E născut în România, a făcut liceul românesc și stagiul militar la Timișoara, unde a jucat fotbal (fundaș stînga), în diverse echipe, printre care, și Ripensia, iar în 1931 a plecat din țară. A jucat la echipe franceze de prima categorie (Antibes, Red Star, Strassbourg), devenind apoi antrenor. În ultimii ani, a fost antrenor și selecționer unic al naționalei olandeze, apoi antrenor la Benfica.

Discuția a început, firește, de la meciul România — Portugalia.

— Aveți o echipă bună, a început antrenorul Benficăi. **Jucătorilor dv. le-a lipsit însă duminică un plus de curaj, cu care puteau scoate un rezultat mai bun. Au început jocul cu o timiditate inexplicabilă, pentru ca în repriza a doua să intre pe teren complet transformați în bine. Ca unul care cunosc bine fotbalul portughez, pot să vă spun că echipa locală a avut totuși o zi mai slabă decît de obicei și dacă românii ar fi știut să profite de acest lucru ar fi furnizat poate cea mai mare surpriză a anului fotbalistic european.**

— Vedeți însă, faima lui Eusebio, Augusto, Torres, Coluna...

— Tocmai aici stă greșeala. Vreți să spuneți că românii au fost intimidați de aceste nume, de jocul în deplasare. Înseamnă că le lipsește experiența internațională, contactul regulat cu așa numitul „grand football". Părerea mea este că la nivelul actual atins de fotbalul românesc, echipele dv. atît cea națională cît și cele mai bune formații de club, trebuie trimise la cît mai multe turnee peste hotare. Jucînd numai în competiții oficiale nu veți putea progresa. Participați la turnee amicale cît mai multe, nu fugiți de înfrîngeri. Fotbaliștii știu să învețe, sînt deosebit de receptivi la ceea ce văd la jucătorii mari. Am să vă dau un exemplu. Într-o zi, la un antrenament, l-am văzut pe Eusebio făcînd o execuție tehnică pe care nu i-o cunoșteam. Uimit, l-am întrebat „de unde a scos-o". Știți ce mi-a răspuns? De la Pele! La fel s-au petrecut lucrurile și cu Simoes. Nu eu l-am învățat pe cel mai bun extrem stînga de pe continent să execute driblingul scurt căruia nu-i rezistă fundașii. L-a învățat singur, tot de la Pele. Or, dacă Eusebio și Simoes învață de la alți jucători, de ce n-ar învăța un Ionescu sau un Popescu (N.N. Aici, Schwartz nu s-a referit la cei doi jucători din lotul nostru ci a dat, la general, două nume românești comune) **de la marii jucători ai lumii?!**

— Nu diminuați, prin aceasta, rolul antrenorului?

— Consider că nu. Rolul nostru, al antrenorilor echipelor mari, este destul de redus la capitolul tehnic. Noi trebuie să cunoaștem bine posibilitățile jucătorilor, să încurajăm dezvoltarea, punerea în valoare a calităților lor, și să știm să clădim o echipă cu materialul de construcție de care dispunem. Jucătorul știe mai bine ca oricine ce poate face cu balonul, ce execuție îi convine mai bine. Un antrenor nu poate avea 10 personalități, 10 psihologii și 10 morfologii separate, cu care să intre în pielea celor 10 fotbaliști pe care-i antrenează. Jucătorul trebuie pus în situația de a vedea, de a cîntări și de a încerca să-și însușească el singur din ceea ce vede la alții. De aceea, eu cred că trebuie să faceți tot posibilul pentru lărgirea contactelor dv. fotbalistice și cred că cel mai nimerit ar fi să faceți turnee în America de Sud, unde să mergeți ...așa cum mergeau odinioară studenții români la universitățile din Paris.

— Se discută mult, în fotbalul mondial, despre rolul personalităților într-o echipă. Cum vedeți problema?

— E de neconceput o echipă mare, fără personalități. Într-o echipă trebuie să existe jucători care să ia inițiative în joc, la un moment dat, care să-și asume responsabilități. Nu-mi plac jucătorii care-și caută mereu „alibi"-uri de joc. Trebuie deosebit însă așa numitul conducător de joc (rol pe care la Benfica îl are Coluna) de jucătorul de inițiativă și de... risc, care este Eusebio. Valoarea lui Eusebio constă în primul rînd în tehnica lui excepțională, dar și în curajul său de a acționa. Iată un exemplu foarte actual: meciul cu România. Cîți jucători ar fi riscat un șut la poartă dintr-o poziție atît de laterală, cum a făcut Eusebio la primul gol? A riscat și a avut succes. Toi el a marcat și golul al doilea, șutînd de la 25 de metri. Jucătorii dv. nu și-au asumat riscul șuturilor de la distanță. Au făcut rău, mai ales că actualmente în careu apărătorii nu se mai lasă păcăliți cu una cu două. În fotbal este acum epoca apărătorilor.

— Fiindcă ați adus vorba, cum vedeți problema „betonului", legată de evoluția fotbalului?

— Jocul închis scade din spectaculozitatea fotbalului. În apărare se joacă închis, dur. Cred că în toată lumea arbitrajul este prea tolerant cu apărările, dezavantajează pe atacanți. Aceștia nu mai au curajul să intre în luptă cu apărătorii și caută să scape de balon. Schimbarea orientării în arbitraj mi se pare o soluție, dar nu unica. Trebuie să căutăm să obținem concomitent și o creștere a valorii atacanților. În majoritatea țărilor europene, atunci cînd se pune problema alcătuirii echipelor naționale, selecționerii găsesc destul de ușor apărători, bătaia de cap începînd de obicei de la jucătorul cu numărul 7. Noi, la Benfica, avem pretenția că mergem pe o linie proprie. Ați văzut la televizor finala „C.C.E." de la San Siro. Am jucat eminamente ofensiv, am atacat chiar cînd am rămas în 9 jucători de cîmp. Noi „forțăm" valoarea atacului și desigur nu e întîmplător faptul că toți cei 5 atacanți de la Benfica constituie linia de înaintare a naționalei portugheze. Îmbunătățirea atacului este pasul următor pe care trebuie să-l facă fotbalul în evoluția sa mondială.

— Ce credeți despre propunerile de desființare a regulii ofsaidului?

— Acum 10—12 ani eram și eu unul din adepții părerii că spectaculozitatea jocului va crește prin desființarea acestei reguli. Acum însă, cînd am cîștigat mai multă experiență, mă pronunț categoric pentru menținerea ofsaid-ului. Fără el, fotbalul n-ar mai fi fotbal, s-ar transforma într-o înghesuială în fața porților, atacanții tinzînd să stea cît mai aproape de gol, iar apărătorii, firește, ar veni după ei. Nu, nu sînt pentru fotbal fără ofsaid.

— Și acum, cum vedeți turneul final al campionatului mondial?

— Primul favorit este Anglia, care pleacă inițial cu avantajul publicului. În rest, acord șanse Portugaliei, Braziliei și Argentinei...

— Așadar, citind Portugalia, excludeți șansele de calificare ale României.

— Nu vreau să vă spun amabilități de circumstanță. Într-adevăr, actualmente și mai ales după înfrîngerea de duminică, nu văd încă România în turneul final. Ca unul care am jucat însă mulți ani în România și judecînd și după echipa pe care am văzut-o aici, cred că fotbalul dv. are perspective frumoase. Trebuie însă să lucrați mai mult — în special pentru tehnică — să vă lărgiți contactele internaționale. Și nu este de loc exclus ca peste cîțiva ani să dați și dv. fotbalului un jucător ca acest Eusebio care parcă are două mîini pe tibie.

RADU URZICEANU

Cine seamănă – culege!

PLOIEȘTI. Din inițiativa clubului Petrolul, în orașul nostru a început să funcționeze un centru de copii și juniori la fotbal. Primele lecții au avut loc la sfîrșitul lunii mai și au fost predate de antrenorii Stelian Răduță, I. Ticușan, N. Dumitrescu și Gh. Lipănescu. Inițiativa a avut un ecou deosebit în rîndul micilor fotbaliști: zilnic, în orele care erau prevăzute pentru selecții, se înregistra o adevărată avalanșă a micilor fotbaliști, dornici să învețe tainele acestui sport.

Ținînd seama de sprijinul pe care-l acordă clubul, sîntem siguri că centrul de copii și juniori de la Petrolul va înregistra rezultate dintre cele mai frumoase.

Pe cînd o asemenea inițiativă și la alte discipline sportive?

GH. ALEXANDRESCU
C. NEGULESCU
corespondenți

BRAȘOV. În aceste zile pe stadionul Tineretului este o forfotă deosebită: de dimineața și pînă seara tîrziu, prin fața colectivului de antrenori ai clubului Steagul roșu se perindă viitorii elevi ai centrului de inițiere.

Pe Ștefan Hidișan, antrenorul echipei de juniori de la Steagul roșu, l-am zărit în grupul numeros de copii prezenți zilele trecute pe terenul cu zgură de la stadionul Tineretului. Era înconjurat de aproape 40 de copii. Împărțiți în două echipe pe care le puteai distinge după culorile tricourilor, care mai de care se întreceau în a-și etala cunoștințele. Era și firesc: la mijloc era doar selecția. Am profitat de cîteva minute de răgaz ale antrenorului Hidișan, pentru a-l intervieva:

— De cînd ați început selecția?

— De aproape o lună. Prin fața noastră au trecut sute de copii. Printre ei — adevărate talente

— Aveți ceva „nume"?

— Desigur. Să vă pomenesc cîțiva: I. Porumbiță, N. Șerbănoiu, A. Gaz, N. Toderașcu, K. Diodot, L. Taus. Selecția va continua. La sfîrșit, vom trece la lucru și cu cei 60 de copii care vor rămîne în centru.

— Din cine este alcătuit colectivul de antrenori?

— Din Silviu Ploieșteanu, Nicolae Proca, Gheorghe Fusulan și... subsemnatul.

Antrenorul Hidișan a ținut să ne mai spună că viitorilor fotbaliști li s-au asigurat condiții din cele mai bune pentru a-și desfășura activitatea.

Există, așadar, condiții excelente de pregătire și aceasta confirmă că și la Brașov schimbul de mîine este asigurat.

C. GRUIA
coresp. reg.

Nunweiller III, cel mai bun apărător român în meciul de la Lisabona, îl deposedează de minge pe Augusto

Tinerii fotbaliști s-au înapoiat în Capitală

Ieri după amiază, cu avionul de Moscova, s-a înapoiat în Capitală reprezentativa de tineret la fotbal a țării noastre, care, miercuri seara la lumina reflectoarelor, pe stadionul din Tbilisi, a obținut un frumos succes internațional, dispunînd cu scorul de 4—3 de selecționata similară a Uniunii Sovietice.

Tinerilor fotbaliști români li s-a făcut la aeroport o caldă primire.

ȘTIRI... ȘTIRI...

DUMINICĂ, ÎN CAPITALĂ...

...sînt programate următoarele meciuri:

STADIONUL REPUBLICII, **ora 16:** Progresul—Știința Cluj; **ora 17.45:** Steaua—C.S.M.S. (cat. A).

TEREN LAMINORUL, **ora 17.45:** Tehnometal—Metrom Brașov (cat. C).

TEREN TIMPURI NOI, **ora 10:** Flacăra roșie — Portul Constanța (cat. C).

★

● Azi, la ora 19, în sala Cauciucul Quadrat are loc ședința colegiului de antrenori al orașului București.

Un arbitraj excelent

Cu cîtva timp în urmă, la Sf. Gheorghe s-a disputat meciul de categoria C dintre echipele Textila din localitate și Tehnometal București (rezultat: 0—0). Jocul avea o mare miză: Textila forța victoria pentru a ocupa locul 1, de care era aproape, iar oaspeții — pentru a evita retrogradarea. De aceea, sarcina arbitrului era dificilă. Dar felul cum **Sever Mureșan-Turda,** conducătorul jocului, (ajutat de **N. Tudor** și **Al. Stener-Cluj**) a știut să arbitreze, i-a atras simpatia spectatorilor, ca și a jucătorilor. Arbitrul de centru a fost tot timpul pe fază, a dat decizii sigure, hotărîte și precise, a știut să tempereze și să „țină în mînă" jocul.

Pe bună dreptate se poate spune că arbitrul Sever Mureșan a făcut o demonstrație de arbitraj, primind aplauze bine meritate din partea publicului.

Amatorii de fotbal din Sf. Gheorghe doresc să vadă cît mai des arbitraje de acest fel, care să constituie un exemplu pentru mulți „cavaleri ai fluierului".

GH. BRIOTA — coresp.

Concursul special Pronoexpres din 23 iunie 1965

Miercuri 23 iunie 1965 Loto Pronosport organizează al treilea Concurs special Pronoexpres al anului. La acest concurs, în afara premiilor obișnuite în bani se acordă suplimentar: 10 autoturisme (cu huse) 1 „Fiat 1100 F", 1 „Fiat 1100 D", 3 „Wartburg-Standard" și 5 „Trabant Combi", motociclete, frigidere, magnetofoane, televizoare, mașini de spălat rufe, picupuri, aparate de radio, ceasornice ș.a.

Concursurile speciale Pronoexpres s-au bucurat de fiecare dată de succese din cele mai frumoase. Astfel, la cel de-al doilea Concurs special Pronoexpres din 12 mai au ieșit 25.857 premii (20.444 în bani și 5.413 în obiecte). Din premiile în bani amintim: 1 premiu de 120.000 lei, obținut de Nae Gh. Ioan din Găești, 11 premii a 13.641 lei ș.a.

În ceea ce privește cele 10 autoturisme, ele au fost obținute în totalitate de participanți din Reșița, Timișoara, Tg. Mureș și București.

Vreți să le reeditați performanța? Jucați și dvs. la Concursul special Pronoexpres din 23 iunie. Șansele dvs. sînt mult mai mari dacă jucați pe buletine colective (combinate) de 7 sau 8 numere. Prețul unui buletin de 7 numere este 21 lei, iar al unuia de 8 numere este de 84 lei.

Jucați la Concursul special Pronoexpres din 23 iunie 1961.

Tragerea Loto de azi vineri 18 iunie a.c., v-a avea loc la București în str. Doamnei nr. 2 și va fi urmată de un film artistic.

Tragerea va începe la ora 19 iar intrarea va fi liberă.

Rubrică redactată de Loto-Pronosport.